

József Attilának
névellettel.

Juhász Gyula levele
József Attilának.

Szeged, 1922 augusztus.

Kedves Milla Örsöm,

levele és új versei nagyon megkaptak és meg-
hatottak. Sok gondom és bajom mellett nem
feledtem és azon tűnődöm, hogyan kellene ma-
gát szépen és okosan fölfedezni. A Szeged-
ben akartam először, de kilétek alólam est a
lovat azóta. Végre is arra az elhatározásra
juthattam, hogy szép, meleg és hosszú fölfedező
sikkel írjak Magyarról és prózaisíról, valószí-
nűleg a Magyarországra, esetleg a Világra, talán
más, de olvasott, nagy pesti lapba, rövidesen.
Hiszen igaz, maga még ráéne, de a sorsa
miatt nem éhet rá, ugy-e? Figyéljél, hogy
ha van ma horvái költő, aki magát szívből
szerelet és becsület, első sorban Juhász Gyula ar-
tisták, ne tankadjon, írjon tovább, tanuljon to-
vább, magának nem szabad és, ha akarja, nem
lehet elkallódni! Durate et vesmet rebus ser-
vate secundis! Ez a horvái sor legyen jelképe és
jónia fog!

Öleli öreg barátja

Juhász Gyula

Az aláírást próbáltam utánasíjni, de bír kö-
zel se jár Juhász bácsi erős-karakterisztikus
autogramjához.